

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Disputatur de Auctore Lamentationum, quae Jeremiae nomen praefixum gerunt. Jeremiae ipsi adscribuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

VIII. Alio præterea argumento fidem Libri hujus ac auctoritatem convellere conatur Theologo-Politicus Tractator. Scripsit Jeremias tricesimo quarto capite: *Aud. Tertium 472*
verbum Domini, Sedecia, rex Iuda: Hæc dicit Dominus ad te: Non morieris in gladio, sed *gumentum,*
in pace morieris. Hæc ei minime convenire ait ille libertatis Philosophicæ patronus, *Ier. 34. 5,*
 cujus oculi effossi sunt, postquam filiorum cædem spectavit. Quid ita vero? an cæcorum omnium violenta mors est? at notasset duo hæc invicem opponere Prophe-
 tam, *mori in gladio,* & *mori in pace:* violentam nempe & maturatam mortem, tran-
 quilla, spontanea, & naturali, quæ cæcis perinde ut oculatis contingit. Hanc op-
 petiit mortem Sedecias, cum prius lethi genus filii ejus subiissent. At qui se Philoso-
 phum, Theologum, & Politicum duntaxat fuerat professus, hic etiam Criticum agit,
 & in clausula supra deprompta e Jeremias vicesimo secundo capite, pro Jechonia nomine
 Sedecia nomen subjiciendum censet; hoc vero capitis tricesimi quarti loco, pro
 Sedecia nomine Jechonia nomen supponi jubet. Quam recte, videamus. Capite vice-
 simo secundo verba supra recitata proxime hæc præcedunt: *Vivo ego, dicit Dominus,* *Ier. 21. 24;*
quia si fuerit Iechonias, filius Ioachim regis Iuda, annulus in manu dextera mea, inde revel-
lam eum. Deinde: *Et mittam te & matrem tuam, que genuit te, in terram alienam, in qua* *Ier. 21. 26:*
nati non estis, ibique moriemini. Quæ Jechonia plane convenire ista indicant e quarto
 Regum: *Transiit quoque Ioachim in Babylonem, & matrem Regis, & uxores Regis, &* *4. Reg. 24. 13;*
enuchos ejus. Sedecia vero matrem illuc fuisse abductam nusquam legitur. Nihil ma-
 gis altera pericope, e tricesimo quarto capite, Jechonia aptari potest, nam cum to-
 tum caput pertinet ad Sedeciam, tum ista maxime: *Hæc dicit Dominus Deus Israel:* *Ier. 34. 2. 3;*
Vade & loquere ad Sedeciam, regem Iuda, & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Ecce ego
tradam civitatem hanc in manus Regis Babylonis, & succendet eam igni. Atqui à Nabu-
 chodonosore concremata est Hierosolyma, postquam urgente fame Sedecias Urbem
 arrepta fuga deseruit; minime vero, cum eam Jechonias Nabuchodonosori tradidit.
 Subjungit Jeremias: *Es tu non effugies de manu ejus, sed comprehensione capieris, & in*
manu ejus traderis, & oculi tui oculos Regis Babylonis videbunt. Quippe e fuga retractus
 est Sedecias, & in vincula conjectus, & post visum postremo Babylonium Regem
 luminibus oculorum est orbarus. At neque effugere conatus est Jechonias, cum in
 Nabuchodonosoris potestatem ultro venerit, & in libera custodia servatus sit. Tan-
 tumne inesse potest temeritatis cuiquam aut impietatis, ut obruso adeo ac plumbeo
 ingenio, & severioribus disciplinis tam leviter tincto, sacrorum Voluminum majesta-
 tem violare, & in veneranda vetustatis scriptiones ita grassari audeat!

DE LAMENTATIONIBUS JEREMIAE.

I. Disputatur de Auctore Lamentationum, que Jeremie nomen præfixum gerunt. Jeremie ipsi adscribuntur. II. Disputatur utrum idem sit hic Liber, qui à Joakimo rege crematus est. III. Disputatur de Auctore exigue Præfationis Threnis præfixæ. Septuaginta Interpretibus adscribi potest. IV. Probatur Lamentationum Jeremie *verborum & antiquitas.* V. Refelluntur argumen- ta Adversariorum. Unicum argumentum.

I. SEQUUNTUR Lamentationes Jeremie, metro scriptæ, & in quatuor capi-
 co arte digesta, quorum versus Ebraicarum literarum numerum exæquant. *Disputatur*
 eo artificio compositi sunt, ut priores ipsorum literarum ordinem elementorum Ebraico- *de Auctore*
 rum retineant, excepto tertio capite, quod singulis literis ter iteratis eodem ordine *Lamentatio-*
 servato ternos versus inchoat. Factum id memoriæ juvanda causa, ne quid in iis *num, que*
 modulandis cantores turbarentur. Hieronymus in Epistola ad Latam: *ordinem teneat* *Jeremie no-*
 literarum, ut memoriæ nominum in canticum transeat. Harum argumentum postremo va- *men præ-*
 tationum Jeremie capite continetur: quod ab Esdra illuc e libris Regum transla- *fixum gerunt.*
 tum est, ut sequentium Threnorum causam aperiret. Cum autem unicum librum *Jeremie ipsi*
 cum vaticiniis Threni efficerent, usque continuata serie cohererent, facile evenit, ut *adscribuntur.*
 quod pertinebat ad Threnos, antecedentibus vaticiniis sit adjunctum. Illic autem dum *Hier. Epist. ad*
 miserabile patriæ suæ excidium luget Propheta, suas quoque capite tertio calamita- *Lat. cap. 3;*
 tes *ἀπὸ θεοῦ* deplorat, qua re operis auctorem sese luculenter prodit, cum se à *populo derisum, contumelias affectum, maledictis profectum, à suis deinde inimicis in carcerem conjectum, & in lacum demersum conqueritur, seque tandem Dei be-*

neficio inde eductum, & libertati redditum, & inimicos suos facinorum poenam tulisse ait, quæ ipsius vaticiniorum Libro accurate consentiunt.

Disputatur utrum idem sit hic Liber, qui à Joakimo Rege crematus est.

Jer. 36. 29.

Jer. 36. 28.

Jer. 36. 32.

II. Ebrais nonnullis, ac præcipue R. Salomoni persuasum fuit, hunc ipsum esse Librum, quem Joakimus rex, postquam à Barucho iussu Jeremia coram populo recitatus est, cum sibi prælegeretur, scalpello conscidit, & in ignem projecit, quemadmodum narratur tricesimo sexto Jeremiae capite, quemque Baruchus Jeremia dicente rescripsit, gravibus comminationibus auctum, iis nempe quæ habentur quarto Threnorum capite, cum prius volumen tribus duntaxat primis capitibus constaret. His ne assentiar, duæ me causæ absterrent, prior, quod tricesimo sexto capite Jeremianarum prædictionum legatur: *Et ad Joakim regem Juda dices: Hac dicit Dominus: Tu combussisti volumen illud, dicens: Quare scripsisti in eo annuntians: Festinus veniet Rex Babylonis, & vastabit terram hanc, & cessare faciet ex illa hominem & jumentum?* Certum est itaque in priore illo volumine concremato postrema hæc verba existisse. Quæcumque autem illic scripta erant, in alterum volumen Dei mandato relata sunt. Rursum, inquit, tolle volumen aliud, & scribe in eo omnes sermones priores, qui erant in primo volumine, quod combussisti Joakim rex Juda. Atqui vaticinium istud, Babylonii Regis adventum prænuntians, in Threnis minime reperitur. Præterea hæc est ingruentis mali denuntiatio, Threni vero sunt illata jam cladis deploratio, ut ostendit Præfatio Libri præfixa. Altera causâ oritur ex hoc commate ejusdem capituli: *Jeremias autem tulit volumen aliud, & dedit illud Baruch, filio Nerie, Scriba, qui scripsit in eo ex ore Jeremia omnes sermones Libri, quem combusserat Joakim rex Juda igni: & insuper additi sunt sermones multo plures quam antea fuerant.* Cum ergo tria prima capita totum efficerent priorem Librum, uti Ebraei volunt, longe ampliorem capitum numerum secundum volumen continebat, cum unico tantum capite auctior sit Threnorum liber.

Disputatur de Auctore exigua Præfationis Threnis præfixæ. Septuaginta Interpretibus adscribi potest.

III. Exiguam illam, & vix unius versiculi Præfationem, quæ Libri hujus argumentum complectitur, & in Editione vulgata extat, Septuaginta quoque Senum interpretatio repræsentat, sed nec in Ebraico exemplari, neque in Chaldaica Ionathanis Paraphrasi, nec in Syriaca interpretatione habetur, neque in Hieronymo, qui Ebraica scæctatus est. Hanc ab eo tempore Libro adtextam arbitror, ex quo caput postremum vaticiniorum Jeremiae, quod ab Esdra argumenti loco fuerat Threnis præfixum, ut docuimus, à librariis inde sejunctum, & ad præcedentis libri calcem fuit adnexum. Nam cum argumento jam inde careret Threnorum liber, præmittendum istud viri eruditi arbitrati sunt. Septuaginta ipsos Interpretes facti auctores credunt plerique, neque nos dissentimus. Id enim vel in vetustissimis eorum editionibus reperitur, & Arabica quoque, aliæque præferunt Interpretationes, ad Græcam illam expressa.

Probatnr Lamentationum Jeremiae ymnus & antiquitas.

Zach. 1. 6.

Jer. 2. 17.

2. Par. 35. 24.

25.

Joseph. Antiq. libr. 10. cap. 6.

Hier. Proem. in Lament.

Thren. 4. 10.

IV. Cæterum quoniam cohærebant Jeremiae Prædictiones & Threni, ut dixi, & in unum volumen compacta erant, hic quoque valere debent argumenta plurima ex iis, quibus illarum vetustatem probavimus. Idem ostendit & cognatio stili, quam statim subodorantur ii, quibus largitus est Deus *spira verbulu*. Ostendunt & locutiones similes in utroque opere & germanæ, quas supra adnotavimus. Ostendit & parva illa Præfatio, quam ab ipsis Septuaginta Senibus videri præfixam docui. Ostendunt & hæc Zacharia: *Verumtamen verba mea & legitima mea, qua mandavi servis meis Prophetis, nunquid non comprehenderunt patres vestros, & conversi sunt, & dixerunt: Sicut cogitavit Dominus exercituum facere nobis secundum adinventiones nostras, fecit nobis?* quæ derivata sunt ex istis Threnorum Jeremiae: *Fecit Dominus que cogitavit, complevit sermonem suum, quem præceperat à diebus antiquis, destruxit, & non pepercit, & latificavit super te inimicum, & exaltavit cornu hostium tuorum.* Minime vero facit huc iste locus de secundo Paralipomenon: *Univrsus Juda & Ierusalem luxerunt Iosiam, Jeremias maxime, cujus omnes cantores atque cantatrices usque in præsentem diem Lamentationes super Iosiam replicant; & quasi lex obtinuit in Israël, Ecce scriptum fertur in Lamentationibus.* Quamvis enim de iis quæ supersunt Lamentationibus hæc videatur scripsisse Josephus libro Antiquitatum decimo: *ισαίας δ' ο̃ εσθ' η̃ς ανηδριον ιωσίου σωτηριε̃ς με̃ρος πληντων̃, ο̃ ο̃ με̃ρος υ̃ου̃ δ̃λαδ̃ου̃.* Jeremias autem propheta in Iosie funere lugubre carmen composuit, quod superest ad hanc diem: & allata Paralipomenon verba ad eas quas habemus Lamentationes retulerit Hieronymus, cum dixit: *Quod enim Lamentationes prædictæ, non solum super urbis Hierusalem vastatione, & Iudaici populi captivitate, sed etiam super Iosie Regis occasu conscriptæ sint, liber Verborum dierum demonstrat: & quamvis arbitrati sint Ebraei quidam, in hisque R. Selomoh, lessum in Iosia funere à Jeremia cantatum, quarto Threnorum capite contineri, atque id maxime demonstrari hoc versu: Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris, cui diximus: In umbra tua vivemus in gentibus: (quippe & is captus dici potest, qui est interfectus.*